

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 122. Perkinus dux personatus in Flandria apid Ducissam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](#)

Sæcul. XV. adjecit, ut simulatum ejusmodi Duxem, E.
A.C. 1494. boracensem priori longe simillimum effi-
geret, cumque diu talem quæreret, tan-
dem reperit adolescentem, cuius indo-
les commenti feliciter experiundi, nec
spem nec desiderium reliquum fecerat.
Is erat Juvenis vulgo cognominatus Per-
kins, seu Petrekinus, vel etiam War-
bekus, cuius Pater erat Joannes Orbek
Tornacensis Civis, genere Judæus, sed
ad fidem conversus, ejus vero Mater
Catharina de Fare; cum vero parentes
ejus negotii caussa in Angliam iter insti-
tuerent, ibidem Perkinus natale solum
obtinuit, adhuc puer Tornacum ab iis-
dem reportatus, sed post aliquod tem-
poris intervallum Anversæ cuidam pro-
pinquo suo educandus tradebatur, ubi
de urbe in urbem peregrinandi consuetu-
do in eo longiorum itinerum accedit
desiderium, atque assidua cum Merca-
toribus Anglis negotiandi occasio illum
Anglici sermonis peritum effecit.

§. CXXII.

*Perkinus Dux personatus in Flandria
apud Ducissam.*

*Buchan. rer. Scot. l. 13.
Bacon. hist. regni Hen-
ri ci VII.* Perkinus ætate sua Eboracensem Du-
cem, si is vita superstes fuisset, fer-
me æquabat, insigni præterea venustate,
& corporis pulchritudine dotatus erat,
simul-

simulque dignitati, quam mentiebatur, Sæcul. XV.
congruam habebat staturam, vultusque A.C. 1494.
lineamenta in eo generis nobilitatem
præferebant; studiose etiam in vulgus
rumor spargebatur, illum eodem, quo
Eduardus IV. Matrem ejus deperibat,
tempore in lucem editum fuisse; nec
modica huic famæ accessit auctoritas,
eo quod certum esset, hunc ab ipso Eduar-
do e Baptismatis fonte fuisse suscepimus:
hunc igitur Burgundiæ Ducissæ clam in
Lusitaniam misit, ubi integro anno mo-
ratus, in Hiberniam navigavit, demum
vero jam Eboraci Ducem ementitus, in
Franciam appulsus est sub idem tempus,
quo Carolus Galliarum Rex Henricum
VII. bello petebat. Ast post exiguum in
Galliis moram, in Flandriam reversus est
ad Ducissam, quæ hunc sibi incognitum
esse simulans, præsentibus quibusdam
Proceribus, ex industria ab eo de fortu-
næ suæ casibus edoceri postulabat, po-
stea de relationis veritate omnino per-
suasam se fingens eum velut Nepotem
suum venerabatur, quam etiam nullis
plane parcens sumptibus, omnibus disci-
plinis tanto Principi congruis imbui cu-
rabat, eumque plurimum proficientem
cuncta Eboracensis familiæ arcana edo-
cebat, ac proprio calamo prætensæ il-
lius in Londinensi turri captivitatis hi-
storiam elucubrabat, demum vero sua

Hist. Eccles. Tom. XXX. Rr fa-

Sæcul. XV
A C. 1494.

sagacitate quæstiones, quæ ipsi forte objectarentur, prævertens, illum concinnis responsionibus scite instruxit: verbo, nil reliquum fecit, ut tanquam verus Eboracensis Dux crederetur.

§. CXXIII.
*Perkinus in Hibernia velut genuinus
Eboracenfis Dux exceptus.*

His præceptis secretissime instructus, Perkinus in Provincia Cantensi exscensionem facere aggreditur, comitibus eum quam plurimis Angliæ Proceribus; verum minus benigne ibidem exceptus, in Scotiam vela protendit, ubi a Jacobo Rege hujus nominis quarto omni obsequiorum genere cumulatus, atque exercitu munitus, secundo in Angliam trajecit, minus adhuc consiliis ejus aspirante fortuna; a nemine enim Eboracensis Dux habebatur, unde in Hiberniam reversus est, ibique accepto nuntio de Corisopotanensium seditione, ab illis non solum Eboracensis Dux creditus, atque honoratus, sed etiam Regiis obsequiis affectus est.

§. CXXIV.
*Conspiratio in Anglia in favorem
Perkini.*

Praeterea quidam factiosi, quorum consilia, pace Henricum VII. inter & Gallos